

XII

Acte de cloenda

A càrrec de *Josep M. Martí*, coordinador de ponències i membre de la Comissió Organitzadora

CONCLUSIONS GENERALS

1. L'espai de comunicació que conforma la radiodifusió catalana actualment té unes característiques específiques que el diferencien de la resta d'Espanya. Hi ha un seguit de raons històriques, lingüístiques, de tipologia dels agents que actuen al sector, d'oferta programàtica i de comportament de l'audiència que avalen aquesta afirmació.

2. Catalunya ha estat capdavantera no solament en les primeres emissions regulars, sinó que ha protagonitzat els canvis importants que s'han anat acomplint en l'oferta programàtica, en la implantació dels nous suports com la FM, en l'adopció també de les noves tecnologies de producció i en la creació de nous agents radiodifusors com les emissores municipals. A hores d'ara, aquest pes específic es concreta en la producció d'una part important de programació per a les cadenes que emeten en el conjunt d'Espanya.

3. El marc legal en què es desenvolupa la radiodifusió catalana apareix, en vista dels debats, poc sòlid, de la qual cosa es dedueix la necessitat d'iniciar les tasques de definició i creació d'un altre de nou, això sí, comptant amb la participació de tots els agents radiodifusors públics i privats. Aquest marc legislatiu hauria de considerar la possibilitat d'assumpció de competències plenes per la Generali-

tat, l'estudi sobre la viabilitat d'una autoritat audiovisual independent que gestionés el sector i la modificació de l'actual sistema concessionari, que es presta a l'exercici arbitrari del poder.

4. La radiodifusió a casa nostra presenta una situació provocada per l'important creixement experimentat en els darrers anys amb la incorporació nous d'agents i també per l'augment del nombre d'emissores. Al sector públic li calen una reordenació i la racionalització que fixi la funcionalitat de l'oferta dels diferents nivells de l'Administració i la seva complementarietat; en aquest sentit s'han qüestionat les iniciatives que condueixen a una concentració i una uniformitat de les emissores municipals.

5. La reordenació que es reclama també s'hauria de fer efectiva en el sector privat. En la situació actual, el desenvolupament de la ràdio local i comarcal es duu a terme en unes condicions difícils i el seu futur dependrà de la seva capacitat d'adaptació al nou context mediàtic que es va forjant. Des del punt de vista del seu funcionament, es valora el fet que l'afiliació a cadenes nacionals i estatals és compatible sempre que una ràdio que es defineixi com a local s'impliqui amb el seu entorn d'audiència. Malgrat això, es reclama més sensibilitat de les grans cadenes estatals envers l'emissió de programació local en català.

6. El Congrés ha valorat que el funcionament de la ràdio pública a Catalunya ha constituït un fenomen diferenciat de la de la resta de l'Estat. En aquest sentit, es considera com a determinant el paper tingut en la normalització de la llengua catalana al nostre país. Es considera que la funció que realitza és important i que ha d'arribar a la màxima audiència possible.

7. La coexistència del sector públic i del privat hauria de ser pacífica i pot ser-ho. El finançament doble per alguns dels agents públics provoca una distorsió del mercat publicitari que perjudica els interessos de les ràdios privades; això planteja problemes a la lliure competència.

8. La publicitat és un mitjà insuficient per a finançar d'una manera correcta la radiodifusió privada i una part important de la pública. La degradació constant del cost de les insercions publicitàries en el sector audiovisual i de la televisió en particular ha tingut una incidència negativa en la facturació del conjunt i manté una gran incertesa sobre la rendibilitat futura. A la ràdio li caldrà fer un esforç per a adaptar-se als temps nous.

9. L'horitzó tecnològic que es presenta amb vista al futur és marcat per la implantació de la digitalització i per les transformacions que

experimentaran els suports clàssics. Es preveuen canvis importants en la producció i l'adaptació dels professionals serà imprescindible. Algunes aportacions qüestionen la seva viabilitat econòmica i la possibilitat que facin pas a la ràdio de pagament.

10. Es valora com a eina important per a l'activitat radiofònica el coneixement de l'audiència, però, al mateix temps, la necessitat de disposar d'una metodologia de recerca que en permeti el coneixement quantitatiu i també el qualitatiu. A Catalunya manca un estudi específic que tingui en compte la realitat del mitjà i que sigui útil per a les ràdios locals i comarcals. En el decurs dels debats s'ha fet una proposta per a engegar un projecte en aquest sentit.

11. La presència del català com a llengua de comunicació a la ràdio no es correspon amb la realitat lingüística del país. Aquest fet s'esdevé especialment en el sector privat, en les programacions generalistes i en les franges de màxima audiència. Caldria fer un esforç en l'ampliació dels diferents agents radiodifusors en l'homogeneïtzació d'un llenguatge estàndard oral.

12. L'oferta programàtica, en general, és en aquests moments excessivament homogènia tant a les emissores generalistes com a les especialitzades i municipals. La competitivitat obliga els programadors a ser conservadors i a copiar models que ja funcionen. Caldria definir a Catalunya un model programàtic de la ràdio generalista i de les radiofórmules. En aquest sentit, seria interessant una aproximació entre els teòrics de la comunicació i els professionals.